

As a matter of fact, the part restriction of the rights aims to maintain political regime and may be used in case of safeguarding rights of civilians (for example, sanctions for culprit, and protection for individual who was affected in turn).

Moreover, if an individual consider that someone's judgment or opinion degrade his or her dignity, honor or business reputation, as well as other personal rights, he or she is entitled to exercise the right given by the law. Also there is a possibility to explain own point of view about the case in the same media, in order to justify the false and widespread judgments by giving own statement [4].

In other words, government agencies have the right and permission to take prohibition measures in accordance to halt disastrous actions, oppose propaganda (which is aimed to undermine human dignity), terrorism. And especially - to prevent distribution of the information, which may cause social, racial, national and religious animosity.

References

1. Белкіна Ю. Л. Право на сприятливий інформаційний простір як культурне право громадян, його адміністративно-правове забезпечення та зв'язок із свободою творчості / Ю. Л. Белкіна // Адвокат. - 2009. - № 11. - С. 22-28. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/adv_2009_11_4

2. Вовченко Ю.С. Правові аспекти діяльності засобів масової інформації на прикладі української журналістики [за ред. Т.В. Кузнєцової]. Одеса, 2014

3. Про захист суспільної моралі : Закон України від 20.11.2003 р. № 1296-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1296-15>

4. Про інформацію : Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>

Зелік М. О.

здобувач вищої освіти III курсу

Науковий керівник – Декусар Г. Г.,

старший викладач

*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

КОМУНІКАЦІЯ ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Діяльність Національної поліції, зокрема, патрульних поліцейських – тісна співпраця з населенням, що направлення на виконання превентивних заходів. У зв'язку з цим набуває актуальності рівень професійної компетентності, що знаходить свій прояв перш за все через спілкування патрульних поліцейських. Не беручи до уваги той факт, що існує чисельна кількість досліджень культури спілкування працівників органів державної влади, безпосередньо, правоохоронних, з розвитком суспільства виникають нові питання та проблеми, що потребують детального вивчення та дослідження.

Слушним буде зазначити прізвища науковців, які у своїх наукових працях зосереджували увагу на даному питанні – до таких відносяться Стрілецька М., Литвин В., Білас А., Кузнєцов Є. та ін. Проводячи дане дослідження ми ставимо за мету визначення основних положень професійного спілкування поліцейських, а також висунення переліку можливих заходів щодо поліпшення стану професійного спілкування.

По-перше, як стверджують Білас А.І. та Кузнєцов Є.В., професійна етика включає певні категорії етики і моральні принципи, що лежать в основі діяльності людей тієї або іншої професії, моральні якості, якими вони повинні володіти, етичні норми, що регламентують їх службову діяльність, і ряд інших моральних аспектів професійної діяльності. У той же час професійна етика характеризується такими категоріями, як «професійний обов'язок», «службова гідність», «професійна честь». Мають цілком певне професійне звучання в практиці органів внутрішніх справ і такі етичні категорії, як «відповідальність», «справедливість», «гуманізм», «колективізм»[3, с.139].

Щодо основних норм комунікативної сфери поліцейських, вони регулюються такими нормативно-правовими актами:

- Декларація про поліцію Ради Європи від 8 травня 1979 р. № 690;
- Кодекс ООН щодо поведінки посадових осіб правоохоронних органів від 17 грудня 1979 р. резолюція 34/169;
- Закон України «Про Національну поліцію» від 2 липня 2015 р. № 580-VII [4];
- Присяга працівника Національної поліції України [4, с. 85].

Поліцейські щодня контактують з різними категоріями осіб суспільства: правопорушниками, неповнолітніми, особами похилого віку та ін. Тому важливо дотримуватися культури спілкування, що визначається можливістю донести до особи основні правові підстави, зберігати толерантне відношення не дивлячись на виникнення конфліктних ситуацій, проявляти шанобливе ставлення до законних приписів та суспільних морально-етичних норм. На сьогоднішній день неабияку увагу приділяють особливостям мовленнєвої поведінки, тому завдяки чіткому плануванню мовленнєвої діяльності за допомогою комунікативних стратегій і тактик може бути забезпечена висока ефективність процесу комунікації.

Існують основні стратегії, що характеризуються наступним чином:

- 1) Протиборство – активне обстоювання власної позиції зі збереженням авторитету;
- 2) Співробітництво – активне слухання та обговорення проблеми, пошук шляхів вирішення конфліктної ситуації при взаємодії обох сторін;
- 3) Уникнення – ігнорування конфліктної ситуації;
- 4) Пристосування – враховуючи обставини ситуації діяти упереджено та уникати агресивних дій, прийняти позиції іншої особи[5].

Так, важливого значення набуває також професійна комунікативна компетентність, що Т.В. Крашенніковою трактується як складне

психологічне утворення, яке формується на базі комунікативної компетентності людини в умовах конкретної фахової діяльності, що можна уявити у вигляді системи значимих для працівника відносин, умінь і навичок спілкування. У повсякденній діяльності працівників поліції присутні різноманітні ситуації конфліктної взаємодії різного рівня, переважно агресивного за своєю формою спілкування (очна ставка, обшук, допит тощо). Для найбільш повного позначення специфічних умов фахового спілкування працівників поліції введено спеціальний термін «агресивне комунікативне середовище» (контакт поліцейського з агресивними проявами осіб, протистоянням позицій, відкритим конфліктом різного ступеня, що пов'язаний із негативною емоційною напругою) [2, с. 11].

Вартує пам'ятати, що при спілкуванні з правопорушником він завжди буде намагатися скрити слабкі сторони чи ймовірні факти, тому потрібно враховувати психологічні аспекти, а також час, обставини та місце комунікативного процесу.

Наприклад, при зупинці транспортного засобу працівник поліції повинен дотримуватися певного комунікативного алгоритму, що складає такі послідовні дії:

- 1) Підійти до транспортного засобу;
- 2) Привітатися (Доброго дня! Патрульний міста Дніпра, рядовий поліції ...);
- 3) Надати можливість особі ознайомитися з посвідченням;
- 4) Роз'яснити причини та правові підстави зупинки [1].

Таким чином, підводячи підсумки зауважимо, що при розвитку різних комунікативних ситуацій існують різні шляхи та стратегії вирішення ситуацій, а саме:

- 1) При спілкуванні з правопорушниками правил ПДД потрібно триматися спокійно та діяти відповідно до чинного законодавства;
- 2) При спілкуванні з категорією осіб з особливими потребами потрібно діяти доброзичливо, з витримкою та правильною інтонацією;
- 3) При спілкуванні з неповнолітніми потрібно підлаштовуватися під психологічний аспект віку дитини, максимально обережно з урахуванням емоційного стану;
- 4) При спілкуванні з правопорушниками при прояві ними агресивної поведінки, потрібно з'ясувати основні причини та всіма можливими вербальними засобами вплинути на таку особу[1].

Вважаємо, що для найкращого забезпечення виконання службових повноважень у сфері превентивних заходів потрібно проводити додаткові навчання, тренінги з набуття психологічних навичок, знань з комунікативних стратегій, впровадження зарубіжного досвіду у практичну діяльність Національної поліції, адже від професійності одного поліцейського залежить суспільна думка про цілу систему.

Література

1. Білас А.І., Кузнецов Є.В. Професійна етика правоохоронних органів (соціально-етичні відносини). Європейські перспективи. 2014. №4, с. 138-142.
2. Крашеніннікова Т.В. Комуникативна компетенція працівника національної поліції. Навч. посібник – Дніпро, 2017. с. 106
3. Литвин В.В. Професійне спілкування патрульних поліцейських із різними категоріями громадян: наук. журн. / [редкол.: В. В. Черней (голова) та ін.]. – Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2016. – № 1 (18). – 208 с.
4. Про Національну поліцію : Закон України від 2 лип. 2015 р. № 580-VIII //Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 40–41.
5. Стрілецька М. В. Етика ділового спілкування: взаємини в колективі. URL:<http://www.bizslovo.org/content/index.php/ru/diloviy-etyket/160%C2%A0-%C2%A0kerivnyk-pidlegliy/657-etyka-dil-spilk-vzaemnyv-kolektyvi.html>

Іваниш В. В.

здобувач вищої освіти II курсу

Науковий керівник – Ювковецька Ю. О.,

кандидат філософських наук,

Київський національний

торгівельно-економічний університет

MEDIA INFLUENCE ON THE MODERN INDIVIDUAL

Our lives are daily exposed to the media. This is a process in which a wide range of media is penetrating our world more and more, and there is an increasing influence of the media on society. Media literacy begins with an awareness of the process and its consequences.

We wake up - we take a smartphone and read the news on social networks, we turn on the TV or radio - we see the same thing. The media influences each person individually, forming certain emotions and actions. It can cause anger, envy, depression, bad mood, or vice versa, euphoria, joy and laughter. Let us try to analyze the negative and positive impact of the media on human consciousness.

Now the impact of various media resources is becoming increasingly dangerous, rather than useful and informative. They try to inspire people with the help of various techniques, for example, multiple repetitions, juggling facts, changing frames. All this is done to make the audience bigger.

The most negative impact of the media is on the younger generation, and especially on teenagers. The number of children, who find it difficult to absorb information at school, cannot express their thoughts and emotions continues to grow. Excessive absorption of visual information from their computers and television only slows their development. Young people are very curious and want